

Велопаломництво до Святогірська.

29 вересня, у вівторок, стартує, вже втретє, велопаломництво з Києва до Святогірської Лаври. Відстань чимала — цілих 700 км доволі складного шляху з набором висоти майже 2000 метрів. А враховуючи те, що велопробіг Київ-Святогірськ, на відміну від весняно-літнього Київ-Почаїв, проходить завжди восени з відповідною сезонною погодою, то можна лише пишатися тими героями, які наважилися вирушити у нього.

Втім, усі складнощі такого випробування компенсуються цікавістю та насиченістю маршруту. І хоча щодня велопаломники долають більше 100 кілометрів (Мгар-Полтава-156 км.; Полтава-Харків — 150 км.), в кінці кожного відрізка їх чекають умовні нагороди у вигляді приємного спілкування з однодумцями, кайфова дрімота тіла (втомлений, але щасливий!) та зустріч з братами та сестрами по вірі в пунктах ночівлі.

Ввечері першого дня нас зустрічає Яготин з його хоча і невеличким, втім дуже затишним храмом на честь вмч. і цілителя Пантелеїмона. Але саме цінне тут — це настоятель храму — о. Рустик — ревний та небайдужий пастир, який просто так не пропустить повз свого храму велопаломників, щоб хоча б не напоїти їх запашним чаєм. І логічно, що перша нічна Літургія — саме тут, аби “зарядитися” і надихнутися на подальшу дорогу.

Другий пункт нашої ночівлі — Мгарський монастир — суровий свідок козацьких часів. Спокійне монастирське богослужіння в гарному сенсі слова “розслабляє”, а спілкування з місцевими ченцями на фоні щебетання пташок монастирського звіринця насичує розум та душу корисним.

Вранці третього дня стартуємо на Полтаву: це вже майже половина дороги. Полтава нас зустрічає наприкінці крутим підйомом до Хрестовоздвиженського жіночого монастиря, але це ще більше додає радості велопаломникам при вигляді дзвіниці та куполів собору: фініш чергового етапу! Традиційно тут по особливому ставляться до велопаломників, розуміючи всі труднощі велоподегу і тому тутешні сестри намагаються максимально “закомфортити” наше перебування. Саме тому з Полтави ми не спішимо їхати і залишаємося на цілий день. Місцеві велодрузі організують нам культурну програму і ми насолоджуємося містом.

Відпочивши, ми намагаємося “взяти” Харків; це один з найдовших та найскладніших відрізків у нашому велопаломництві, особливо його останні 40 кілометрів, де круті підйоми по справжньому випробовують на міцність. Ми вечеряємо, заселяємося в архондарік (монастирська гостиниця) Покровського чоловічого монастиря і...вирушаємо споглядати вечірній Харків; красиве місто і вдень і вночі. Завдяки місцевим друзям ми відчуваємо себе ніби вдома.

Вранці вирушаємо до Ізюму і це останній день, коли ми проїжджаємо відстань, більшу за 100 кілометрів. Слобожанщина радує велопаломників чудовими краєвидами а саме місто Ізюм прекрасним Кафедральним собором епохи ренесансу. В чоловічому монастирі на честь Піщанської ікони Божої Матері звершуємо нічну Літургію. Запам'яталося красиве зоряне нічне небо, коли ми поверталися в єпархіальну гостиницю після нічної Літургії. А ще запам'яталося особливе відношення до нас правячого архієрея - митрополита Єлисея, який, до слова, також є велосипедистом і цьогоріч планує проїхати з нами від Ізюму певну відстань.

Останній день велопаломництва найкоротший і найрадісніший: Святогірськ всією своєю привітністю зустрічає велопаломників і ...переможців. Благодать відновлює сили а красиві монастирські богослужіння ніби запрошують приїхати сюди на велосипеді наступного року. Це по-справжньому оригінально!

Старт велопаломників пройде від храму на честь св.кн.Ярослава Мудрого (Дніпровська набережна, 2А, в районі моста Патона, лівий берег). Початок молебню о 7.00. Приходьте і підтримайте!